

TEMELJI SVETIH

Mario Dučić,
travanj 2007.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite nam se.

*“Na tome se temelji postojanost svetih koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeruju u Isusa.”
(Otkrivenje 14.12)*

Ove su riječi dane Ivanu na otoku Patmos, a stoje u kontekstu zadnjih, teških vremena, odnosno velikih progona kršćana, kada će, prema knjizi Otkrivenja, Sotona (zmaj) zajedno sa svojim pomoćnicima, “zvijerima mora i zemlje”, oformiti nesveto zajedništvo koje će boriti protiv svetih.

Znamo da sotonska borba protiv svetih nije neka novost. Mnogi su sveti u povijesti svijeta morali proći kroz razne kušnje i nevolje, koje su posredno ili neposredno bile povezane sa zlim.

Nitko ne voli biti kušan ili se nalaziti pod teškim borbama i nevoljama, ali su one na neki način pokazatelj naše ozbiljnosti i dubine u hodu s Gospodinom.

Kada me je nedavno jedan brat upitao kako sam i kada sam mu odgovorio da uobičajeno imamo dosta aktivnosti, a time i razne borbe, smireno je rekao kako je to dobar znak da sam na dobrom putu.

Možemo biti sigurni da kada, kao vjernici, “bijemo plemenitu bitku vjere”, onda se

✦ **Nitko ne voli biti kušan ili se nalaziti pod teškim borbama i nevoljama, ali su one na neki način pokazatelj naše ozbiljnosti i dubine u hodu s Gospodinom.**

javlja i neka opozicija. Ona dolazi samo na predane kršćane koji žarko ljube Isusa i žele aktivno proširiti njegovo Kraljevstvo. Na djelomično predane kršćane ne dolazi, jer je prema takvima neprijateljska opozicija nepotrebna.

Sotona ne spava kao što spavaju mnogi uljuljani kršćani. Tijelo nam je još uvijek živo i zato neprekidno trebamo biti spremni na borbu jer s "naše lijeve i desne strane postoje neprijatelji koji se nikada ne odmaraju", kako je rekao jedan propovjednik.

Nekim kršćanima koji žive pobjedonosno i bez patnji kršćanstvo, Isusova izjava je šokantna, kao što je bila i Petru kada mu je rekao da će ga sotona rešetati kao pšenicu: "Šimune, Šimune, pazi, sotona je dobio dopuštenje da vas može rešetati kao pšenicu" (Luka 22.31).

Grčka riječ koja se koristi u ovom tekstu za "zahtjevao" je *exalteo*, što znači zahtjevati ili potraživati, tražiti natrag, zahtjevati natrag nešto što je predano. Drugim riječima mu je Isus rekao, "Sotona te zahtjevao imati..." To je njegov

prvobitni cilj, privući nas natrag k sebi u svoje kraljevstvo.

Zanimljivo je kako Krist nije rekao Petru da će ga sačuvati od nevolja i sotonskih kušnji ili takvih sličnih teških dana, već je molio da njegova vjera u tim nevoljama ne malakše (Luka 22.31-32).

Sveti, nije čudno kada se nađemo u raznim kušnjama, nevoljama i progonstvima. Jer, kako kaže Apostol Pavao, one su naša "sudbina", odnosno sastavni dio života svakog predanog vjernika. "Da se nitko ne pokoleba u ovim nevoljama. Sami, naime, znate da su one naša sudbina, jer kada smo bili kod vas, više smo vam puta unaprijed govorili da će nam trebati podnositi nevolje, baš kao što se dogodilo i kao što znate" (1 Solunjanima 3.3-4).

Petar, apostol kojemu je Isus uputio riječi da će ga sotona kušati, je isti onaj koji je kasnije ohrabrio vjernike i rekao da se "prestanu tome čuditi", govoreći o nevoljama i problemima kroz koje su ondašnji kršćani prolazili. "Prestanite se čuditi, ljubljeni – kao da vam se što neobično događa – požaru koji bjesni među vama da vas iskuša!" (1 Petrova 4.12).

★ **Opozicija dolazi samo na predane kršćane koji žarko ljube Isusa i žele aktivno proširiti njegovo Kraljevstvo.**

Sve takve kušnje, "sveti požari", testiranja, nevolje i problemi imaju svrhu ojačati nas u hodu s Gospodinom. Problemi su sastavni dio kršćanstva. Čak je i Ivan u Otkrivenju rekao da je sudionik nevolje

i da se radi toga našao na Patmosu, *“Ja, Ivan, brat vaš i sudionik nevolje, kraljevstva i ustrajnosti u Isusu, bijah zbog riječi Božje i zbog Isusova svjedočanstva na otoku zvanom Patmos” (Otkrivenje 1.9).*

Zato vas želim posebno ohrabriti da se, kada upadnete u razne probleme, ne povučete od Gospodina ili crkve, nego ustrajete u borbi te izađete kroz teška vremena kao pobjednici!

U takvim trenucima se najčešće mijenjaju naši stavovi, bolje vidimo stanje svojeg srca i bolje spoznajemo kakvi smo zaista.

Često novoobraćenici, nakon nekoliko tjedana ili mjeseci znakova, čudesa i emotivnih predivnih iscjeljenja, bivaju šokirani kada se nađu u raznim problemima čudeći se kako se takvo što njima može dogoditi. Najčešće osuđuju Boga misleći da im se, ako je Bog s njima, takvo što ne bi smjelo dogoditi.

To je upravo ona faza kada oni trebaju iz tog jednog dječjeg početnog vjerovanja preći u zrelije vjerovanje te krenuti u dublji odnos s Isusom; jer samo tako on može ukloniti svaki djelić koji ometa odnos s njime.

Nisam siguran je li lakše krenuti s Isusom ili dovršiti svoju utrku života, ali sigurno je moramo dovršiti. Propovjednik kaže da je, *“Bolji... svršetak stvari nego njezin*

početak, i bolja je strpljivost od oholosti.” (Propovjednik 7.8). Time dolazimo do prvog temelja svetih koji je važan u svakodnevnom hodu s Gospodinom, a osobito u teškim danima.

► 1. STRPLJIVOST SVETIH

Vratimo li se na prvobitni tekst, možemo vidjeti da je stpljivost prvi temelj i nužan sastojak u svakoj nevolji.

“Na tome se temelji postojanost i pouzdanje svetih” (Otkrivenje 13.10).

U jednom drugom prijevodu, opisujući nevolje koje je izazvao zmaj zajedno sa zvjerima, ovako se kaže, *“Za to je potrebno strpljenje...”* Grčka riječ za postojanost je *hupomone*; strpljenje, izdržljivost prema stvarima ili okolnostima.

Prema iskustvu, znajući sebe i slušajući druge, strpljivost je jedan od temelja koji uvelike nedostaje današnjim vjernicima. Mnogi, čim se pojave prvotni pritisci, trenutno vezivaju đavla ili, ako to ne uspije, traže Boga da odgovori na njihove molitve kojima često odrede rok od 24 sata ili najviše tjedan dana.

✦ Sve kušnje, testiranja, nevolje i problemi imaju svrhu ojačati nas u hodu s Gospodinom.

Ostali pak pod nevoljama, ne razmišljajući, brzo napuštaju svoja biblijska uvjerenja iz kojih su barem stajali riječima. Ljudi često žele izbjeći nevolje ne shvaćajući da samo kroz njih možemo postati zreliji i uvidjeti što se zaista nalazi u našem srcu.

Zato upadaju u razne pogubne zamke, odlučuju na brzinu, promašuju službe, ulaze u krive odnose, krive crkve, uzimaju stvari u svoje ruke i tako promašuju Božju volju za svoj život.

Danas bi svi htjeli brzo riješiti stvari, ali zaboravljaju činjenicu da se ništa ne događa preko noći. Trenutno možemo odlučiti slijediti Isusa, ali karakter i naš život ipak trebaju vrijeme prilagodbe. Apostol Pavao je rekao da u *“nevolji budemo strpljivi, u molitvi ustrajni”* (Rimljanima 12.12).

Jedan je pak propovjednik rekao da je ponekad najveća snaga jednostavna strpljivost. Nama je često jednostavnije Gospoda tražiti da blagoslovi naše napore, umjesto da čekamo na njega. Želimo u roku od godinu dana biti

★ **U takvim trenucima se najčešće mijenjaju naši stavovi, bolje vidimo stanje svojeg srca i bolje spoznajemo kakvi smo zaista.**

spremni za službu, zaboravljajući da je nekima u biblijskoj povijesti trebalo i više od četrdeset godina. Čim uđemo u crkvu, mislimo da smo spremni za brak, a zaboravljamo da su neki čekali i po četrnaest godina. Želimo izgraditi crkve ili pokrete u roku od godinu dana, zaboravljajući da su događaji iz Djela apostolskih sažetak 30-ak godina službe.

Riječ “strpljenje” nije sigurno riječ koju ćete često naći u karizmatskim crkvama, jer se češće zapovijeda Bogu, umjesto se moli; proklamira, umjesto da se prizna realno sadašnje stanje. Vjera koja nije strpljiva, nije ni kvalitetna. Nažalost, mnogima je vjera izvor dobitka.

Jakov nam je lijepo rekao koga da uzmemo za primjer. *“Za uzor stpljiva podnošenja nevolja uzmite, braćo, proroke koji su govorili u ime Gospodnje! Pazite! Mi proglašujemo blaženima one koji su ustrajali. Za Jobovu ste stpljivost čuli, a vidjeli ste ishod (njegovim nevoljama) koji mu je Gospodin dao”* (Jakovljeva 5.10-11).

Jobu su bila oduzeta djeca, imanje, prijatelji, ali je i dalje bio strpljiv prema Bogu. Nije se pitao: “Bože gdje si sada?” ili “Kakav je to Bog koji me ljubi?”, ili pak, kako često postupamo okrivljujući druge oko sebe. On je rekao, *“Jahve dao, Jahve oduzeo! Blagoslovljeno ime Jahvino!”* (Job 1.20b).

Mojsije, Ilija i Jeremija prolazili su kroz velike nevolje i progonstva, ali radi nisu ostavili toga Gospodina ili krivili druge, već su bili strpljivi i postojani. To je prvi temelj svetih.

Pored strpljivosti, koja nam može pomoći u nevoljama, dolazimo i do drugog temelja svetih, a to je vjera.

► 2. VJERA SVETIH

"Na tome se temelji postojanost i pouzdanje (vjera) svetih." (Otkrivenje 13.10)

U vremenima nevolje i kušnje nužno je vjerovati i osloniti se na Isusa. Naša je greška da često svoje pouzdanje stavljamo u svoju snagu, mogućnosti ili nekog drugog čovjeka. Iako je dobro razgovarati s nekim i podijeliti svoje probleme, često dobivamo dobre savjete ali ne i savršene, koje možemo dobiti od Isusa.

Lako je vjerovati kada završimo fakultet, nađemo dobar posao, sredimo stambeno pitanje, oženimo se ili udamo, dobijemo djete, kupimo auto, a na računu ostavimo sa strane još kojih desetak tisuća eura za crne dane. Tako što je samo po sebi poželjno i nema ništa loše u tome, ali hoćemo li mu isto tako vjerovati ako nam to dijete umre, žena proklinje, stan se oduzme, auto nam ukradu ili ako ostanemo bez posla

radi beskompromisnog stava kojega smo zauzeli?

Apostol Pavao je bio ponosan na crkvu u Solunu. I to ne zato što su imali 300 vjernika ili izgradili predivnu zgradu, započeli s misijom i potpisali ugovor s državom ili pak zato što su imali dobre propovjednike. On se ponosio pred drugim crkvama zato što su zadržali postojanu vjeru pod nevoljama i progonstvima.

Nisu pobjegli natrag u svijet ili ostavili Boga jer im je život postao gorak, nego su i dalje ostali čvrsti u vjeri. Tako su, prema Pavlu, strpljenje i vjera bili ključ za preživljavanje nevolja i progonstva.

"Moramo, braćo, uvijek zahvaljivati Bogu za vas, kako i dolikuje, jer vrlo napreduje vaša vjera i jer raste ljubav svakoga pojedinog među vama, tako da se mi sami vama ponosimo među Božjim crkvama zbog vaše postojane vjere u svim progonstvima i nevoljama koje podnosite" (2 Solunjanima 1.3-4).

Kada se suočimo s teškim nevoljama, jednostavno trebamo vjerovati Bogu da

✦ Ljudi često žele izbjeći nevolje ne shvaćajući da samo kroz njih možemo postati zreliji i uvidjeti što se zaista nalazi u našem srcu.

će on upotrijebiti naše nevolje za naše dobro i njegovu slavu. Mi znamo da je Bog pravedan i da nas neće ostaviti. On će nas u svoje savršeno vrijeme osloboditi od trenutnih nevolja i kazniti one koji nas progone. Možemo li vjerovati njegovom pravednom vremenu?

“Da, pravedno je pred Bogom da vašim mučiteljima zauzvat dadne muku, a vama, mučenima, pokoj zajedno s nama, kad se »u plamenom ognju« objavi s neba Gospodin Isus u pratnji svoje anđeoske vojske, »koji će se osvetiti onima koji neće da priznaju Boga i koji se ne pokoravaju« Radosnoj vijesti o našem Gospodinu Isusu. Oni će biti kažnjeni vječnom propašću” (2 Solunjanima 1.6-8, 9a).

Jedanaesto poglavlje poslanice Hebrejima nam također daje mnoge primjere vjere. Pisac nam jasno kaže da je *“vjera jamstvo za ono čemu se nadamo, dokaz za one stvarnosti kojih ne vidimo” (Hebrejima 11.1)*. Vjera je, ustvari, opresvjedočenje utemeljeno na prošlom iskustvu koje nam ukazuje da će Bog ponovo doći na novi i iznenađujući način te djelovati u našem životu kao i prije.

★ **Isus je više zainteresiran za naš hod s njime, nego za naš govor o njemu. On želi da činimo ono što je ispravno, a ne samo da govorimo ono što je ispravno.**

Ispadamo smiješni jer se uplašimo trenutne životne krize zaboravljajući iz kakvih nas je teških životnih okolnosti Isus izvukao i to na čudesan način. Zato Pismo kaže da mu je *“bez vjere nemoguće ugoditi, jer onaj koji želi pristupiti Bogu mora vjerovati da postoji Bog i da nagrađuje one koji ga traže” (Hebrejima 11.6)*.

Ovdje bih se htio osvrnuti na samo jedan primjer – Nou. U poslanici Hebrejima 11.7 čitamo da je *“vjerom Noa, obaviješten od Boga o još neviđenim stvarima, s pobožnim poštovanjem sagradio lađu da spasi svoju obitelj. Vjerom osudi svijet i postade baštinikom pravednosti koja pripada vjeri”*.

Noa je iskusio odbačenost zbog toga što je bio drugačiji od svojih susjeda. Zamislite da živite usred pustinje i započnete graditi veliki brod. Kako bi samo ljudi reagirali? Vidite, vjera je ta koja čini Nou i nas čini drugačijima od nevjernika. Iako su mu ljudi podrugljivo dobacivali, Bog je pustio vode, osudio ondašnji svijet, ali je Noa vjerujući spasio svoju obitelj. Vjera će nekada od nas tražiti i da činimo stvari koje prema svijetu nisu normalne.

Vjera je drugi temelj svetih i svakako pomoć u bilo kojoj teškoj situaciji.

S vjerom dolazimo i do trećeg temelja koji je vrlo čvrsto povezan s drugim, a to je poslušnost.

▶ 3. POSLUŠNOST SVETIH

*“Na tome se temelji postojanost svetih koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeruju u Isusa.”
(Otkrivenje 14.12)*

Isitnska vjera je uvijek povezana s poslušnošću Bogu. Iako je Noa vjerom sagradio lađu, bio je poslušan Bogu. Učinio je to iako to u njegovoj glavi nije imalo smisla.

Poslušnost ga je učinila drugačijim. Prema iskustvu mogu zamijetiti da je zanimljivo kako se kompromisni vjernici ne mogu se družiti s poslušnim, većinom zbog toga što se u tom druženju može očitovati njihova neposlušnost. Crkvo, bitno je biti poslušan njemu bez straha, jer on neće tražiti nešto što je nemoguće učiniti! Ako vas je tražio da nešto učinite, vjerojatno može providjeti potrebnu snagu.

Nije teško imati uvjerenja o nečemu kada nam sve ide na ruku, ali kako je samo teško držati se tih istih uvjerenja kada smo kušani. Često se zna dogoditi da imamo dobra uvjerenja samo do prve kušnje, kada se ona odjednom počinju mijenjati. To može biti naznaka vrlo lošeg hoda s Gospodinom.

Isus je jasno rekao, “Neće svaki koji mi govori: ‘Gopodine, Gospodine!’ ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju moga nebeskog Oca” (Matej 7.21).

Lakše je pričati i hvaliti se svojim pričama i duhovnim iskustvima, ali se tek u praksi očituje stvarna slika.

Neće svatko koji priča o nebu ući u nebo. Isus je više zainteresiran za naš hod s njime, nego za naš govor o njemu. On želi da činimo ono što je ispravno, a ne samo da govorimo ono što je ispravno.

Koliko smo učinili stvari koje su protivne našoj savjesti zbog drugih ljudi u svijetu; bilo na poslu ili fakultetu, ili kod kuće, jer se često uplašimo njihovih reakcija? Jesmo smo spremni kao apostoli jasno odgovoriti svojim optužiteljima i progoniteljima, “*Treba se više pokoravati Bogu nego ljudima*” (Djela apostolska 5.29).

Poslušnost uvijek ide zajedno s vjerom i strpljivošću. Jedino je tako moguće izdržati sve nevolje i pritiske ovog svijeta i samog sotone koji nas želi privući natrag k sebi.

Pismo nam kaže da Isus, iako je bio Sin, “iskustveno nauči poslušnost od onoga što je pretrpio, te *postigavši savršenstvo*

★ Moguće je izgubiti posao, život, ovozemaljske užitke, prijatelje i obitelj, ali to je ništa naspram onoga što nam Bog nudi: vječnog života

postade svima koji mu se pokoravaju uzrok vječnoga spasenja" (Hebrejima 5.8-9).

Strpljivost, vjera i poslušnost su temelji svetih koji će opstati usprkos bilo kakvom napadu sotone, nevolje ili progonstva te će tako sveti imati vječni život.

▶ 4. ISHOD SVETIH

Iako sve ovo na prvi pogled ne izgleda jednostavno, Bog obećava dobar ishod.

Moguće je izgubiti posao, život, ovozemaljske užitke, prijatelje i obitelj, ali to je ništa naspram onoga što nam Bog nudi: vječnoga života.

Istina, naporno je držati se čistim od ovoga svijeta, biti strpljiv, vjerovati, biti poslušan kada nam razum govori suprotno, ili kada nam se prijatelji podsmjehuju, ali jedino tako možemo imati mir i počinuti na kraju "od svojih napora".

U novi život sa sobom ne možemo ponijeti novac, popularnost ili stvari, ali ako ostanemo postojani u temeljima svetih, možemo donijeti plod koji može nadživjeti našu smrt.

Bitno je da su naše vrijednosti Božje vrijednosti i da donesemo vječne, a ne trenutačne plodove. Vječnost je bitnija. Zato je Isus rekao, "Blago progonjenima zbog pravednosti, jer je njihovo kraljevstvo nebesko!" (Matej 5.10).

"Uto čuh glas s neba gdje mi govori: »Napiši: Od sada blago onima koji umiru u Gospodinu! Da, veli Duh, neka počinu od svojih napora, jer ih prate njihova djela!«" (Otkrivenje 14.13)

★ **Ako ostanemo postojani u temeljima svetih, možemo donijeti plod koji može nadživjeti našu smrt.**

Copyright©2007. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".